

першим, хто встановлює контакт із сім'єю учня, і чия компетентність стає обличчям освітнього закладу.

Пріоритетним аспектом в організації роботи освітнього закладу з батьками є організація педагогічного всеобучу з метою формування їх педагогічної культури (здійснюється через університети педагогічних знань, лекторії для батьків, практикуми, семінари консультації з проблем сімейного виховання, диспути, дискусії, «круглі столи» тощо) [4].

Таким чином, педагогічна допомога сприяє підвищенню психолого-педагогічної культури сім'ї, дозволяє розв'язувати завдання як інформаційно-просвітницького, так і корегуючого плану, спрямовані на гармонізацію подружніх та дитячо-батьківських взаємин, профілактику сімейних конфліктів.

Список використаних джерел

1. Баранюк С. Клуб батьківського спілкування: просвітницька робота з батьками / С. Баранюк, Н. Корчага // Психолог. – 2011. – № 46–47. – С. 40–54.
2. Бондар І. Стилї та методи виховання дитини в сім'ї : матеріали до батьківських зборів / І. Бондар // Завуч. – 2012. – № 6. – Вкладка
3. Вакуленко Т. Партнерство сім'ї та школи / Т. Вакуленко // Завуч. – 2009. – № 34. – С. 12–13.
4. Гримач І. Педагогічний союз учителів і батьків / І. Гримач // Початкова освіта. – 2017. – № 1. – С. 7–30.

СУХОДОЛЬСЬКА Ю.М.,
МОЛНАР Т.І.

Мукачівський державний університет, Україна

ІГРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ УЧНІВ

Ефективним засобом активізації пізнавальної діяльності молодших школярів є систематичне використання ігрових технологій, оскільки кожна гра призначена для розвитку творчого мислення, долання труднощів під час засвоєння навчального матеріалу, відпрацювання індивідуального стилю спілкування та поведінки у колективному розв'язуванні завдань. Використання ігрових технологій на уроках у початковій школі робить процес навчання цікавим, створює у дітей бадьорий настрій, полегшує засвоєння виучуваного матеріалу.

Ефективність застосування ігрових технологій у навчанні молодших школярів переконливо доведено в роботах Ш. Амонашвілі, Н. Бібік, М. Вашуленка, С. Короткова, Н. Кудикіної, М. Микитинської, Р. Осадчук, Н. Підгорної, О. Савченко та інших учених. У зарубіжній педагогіці цій проблемі присвячено праці К. Гроса, М. Лацаруса, М. Монтессорі, Ф. Фребеля, С. Холла. Так, науковці визначають сутність гри як форми спілкування (М. Гончаров, Т. Ладивір, М. Лісіна, В. Семенов, В. Сушко, Н. Філатова), форми діяльності (Л. Виготський, Д. Ельконін), умову розумового розвитку (П. Каптерев, Є. Покровський, С. Рубінштейн, І. Сікорський, А. Смирнов).

Під ігровими технологіями розуміється сукупність методів, прийомів і засобів організації освітнього процесу у формі різних дидактичних ігор з чітко

поставленою метою, відповідними завданнями й очікуваним результатом, що характеризуються активною навчально-пізнавальною та виховною спрямованістю.

Ігрові технології є тим засобом, який дає змогу якнайповніше врахувати вікові особливості школярів, розвивати ініціативу й самодіяльність, створювати творчу атмосферу, реалізувати амбіції гравців, усебічно допомогти їм підготуватися до дорослого життя. Створення цікавих, емоційно забарвлених ігрових ситуацій допомагає підтримувати інтерес учнів, заохочує їх до участі у запропонованій діяльності [2].

Ігрові технології принципово відрізняються від традиційних методів навчання і виховання. За даними дослідників, відсоток засвоєння учнями початкових класів інформації під час навчальної гри становить близько 90 %, натомість усний виклад теоретичного матеріалу дає вп'ятеро нижчий результат – близько 18 %. Також використання ігрових технологій дозволяє на 30 % – 50 % скоротити час на засвоєння молодшими школярами навчального матеріалу, при цьому значно зростає міцність і глибина засвоєння ними нової інформації [4].

За дослідженнями Л. Адруховець, ігрові технології:

- органічно об'єднують триєдину мету навчання: освітню, розвивальну, виховну;
- задовольняють різноманітні дитячі інтереси: ігрові, пізнавальні, соціальні;
- збагачують коло уявлень про навколишній світ;
- впливають на розвиток психічних процесів, на формування активної особистості;
- виступають як засіб всебічного розвитку дитини, зокрема, її пізнавальних здібностей;
- підвищують інтерес до навчання, розвивають уважність, забезпечують краще засвоєння навчального матеріалу;
- не лише активізують розумову діяльність, а й розвивають трудові вміння та навички школярів;
- певною мірою сприяють засвоєнню окремих знань та умінь;
- забезпечують формування у дитини соціально прийнятих етичних норм поведінки та їх осмислення [1, с. 7].

Цілком погоджуємося з думкою О. Жорник, що ігрові технології сприятимуть активізації навчально-пізнавальної діяльності школярів лише при дотриманні певних умов: високого рівня володіння вчителем методикою проектування, організації та проведення різних видів ігор; урахуванням цілей, завдань, змісту та результату уроку, а також індивідуально-вікових можливостей і потреб учнів; організаційного та матеріального забезпечення гри необхідними сценаріями, правилами, інструкціями, предметами, атрибутами тощо; психологічної підготовленості учнів до участі в ігровому дійстві; педагогічної взаємодії вчителя й учнів на принципах рівноправного партнерства [3].

Таким чином, використання ігрових технологій сприяє активізації навчально-пізнавального процесу, створенню в класі сприятливої емоційної атмосфери підвищеної захопленості, розвитку в молодших школярів пізнавального інтересу до навчальних предметів, прояву творчих здібностей та вольових зусиль, формуванню навичок самостійної роботи, покращенню взаємовідносин на засадах колективізму,

взаємодопомоги та дружби. Використання різних видів ігор створює сприятливі умови для навчально-пізнавальної діяльності молодших школярів за умови правильної їх організації та проведення.

Список використаних джерел

1. Адруховець Л. Ігрова педагогіка / Л. Адруховець // Завуч. – 2012. – № 1 (187). – С. 6-16.
2. Денис С. А. Дидактичні ігри / С. А. Денис // Початкова школа. – 2014. – № 8 – С. 48-52.
3. Жорник О. Формування пізнавальної активності учнів у процесі спільної ігрової діяльності / О. Жорник // Рідна школа. – 2010. – № 3. – С. 31-33.
4. Козлова О. А. Роль сучасних дидактичних ігор в розвитку пізнавальних інтересів і можливостей молодших школярів / О. А. Козлова // Початкова школа. – 2015. – № 4. – С. 24-28.

ТАРНОВЕЦЬКИЙ І. М.,
ТАРНОВЕЦЬКА Г. Я.

Гуманітарно-педагогічний фаховий коледж
Мукачівського державного університету, Україна

ФОРМУВАННЯ САМОСТІЙНОСТІ ЯК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

Сучасні процеси реформування системи освіти спрямовані на вирішення завдань вдосконалення підготовки професійних фахівців у різних освітніх галузях. Пріоритетним завданням навчальних закладів у підготовці вчителів мистецьких спеціальностей стає забезпечення освітньої галузі мистецтва фахівцями нового покоління, здатних на високому професійному рівні здійснювати навчально-виховний процес у загальноосвітніх закладах та позашкільних установах.

У сучасній педагогічній науці поняття «компетентність» трактується як готовність до виконання певної діяльності, спроможність використовувати набуті знання, навички у житті.

Новим Законом «Про освіту» передбачено створення можливостей для розвитку компетентного навчання та визначено, що метою професійної освіти є здобуття особою високого рівня наукових, творчих або мистецьких професійних і загальних компетентностей, необхідних для діяльності за певною спеціальністю чи в певній галузі знань. [1]

В педагогічному словнику «професійна компетентність» вчителя характеризується як «володіння вчителем необхідною сумою знань, умінь і навичок, які визначають сформованість його педагогічної діяльності, педагогічного спілкування і особистості вчителя як носія визначних цінностей, ідеалів і педагогічної свідомості. [2, с. 62]

Розвиток будь-яких якостей людини буде ефективним тоді, коли він спирається на фундамент активної, самостійної праці. Самостійність – це одна з компетентностей особистості, яка характеризується її знаннями, вміннями й навичками, ставленням до процесу діяльності й результатів і умов їх здійснення.

Самостійна робота студента – основа успіху у навчанні, найважливіша складова навчального процесу. У процесі самостійної роботи відбувається

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>